Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 39 (1289) ♦ Середа, 28 лютого 1996 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ: Нова Конституція має зв'язати різні гілки влади відповідальністю за долю людини

Дві години тривала зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза із заступниками голів райдержадміністрацій, які відають питаннями агропромислового комплексу. Олександр Мороз більшу частину свого виступу присвятив проблемам розвитку агропромислового комплексу, розповів про найважливіші розділи бюджету, своє бачення проекту нової Конституції України та процедури її прийняття, коротко зупинився на законотворчій роботі парламенту. (Виступ Голови Верховної Ради України буде надруковано.)

Потім більше години було відведено відповідям на запитання. Оскільки Олександр Олександрович одразу ж наголосив, що саме на рівні районів, де працюють ці люди, вирішуються основні питання життя держави і вони мають право знати всю правду, то й у своїх відповідях він намагався бути гранично відвертим. І, судячи з оплесків, які лунали у ході зустрічі, це йому вдалося. Людей цікавили не лише перспективи роботи агропромислового комплексу, вони висловлювали свою стурбованість різнобоєм у роботі різних гілок влади на найвищому рівні.

(Закінчення на 2-й стор.).

Алло, Москва! Чекаємо в гості...

Президент України Леонід Кучма в ході телефонної розмови з Президентом РФ Борисом Єльциним обговорив деталі майбутнього державного візиту Бориса Єльцина до Києва та уточнив ряд питань, які стануть предметом переговорів.

Як повідомляє Інтерфакс-Україна, Л. Кучма під час розмови поінформував Б. Єльцина про результати своєї робочої поїздки в США, про хід зустрічей і переговорів з вищим керівництвом США і міжнародних фінансових організацій. Крім того, обговорювалися питання щодо українсько-російських відносин.

Візит Б. Єльцина до Києва запланований на 4—5 квітня.

На порозі реформування

Учора завершився дводенний робочий візит урядової делегації на чолі з Прем'єр-міністром України на Донеччину. Під час відвідин Старобешівської ДРЕС Євген Марчук заявив, що вже нинішньої весни будуть прийняті кардинальні рішення щодо реформування вітчизняної енергетики. Очікується, зокрема, докорінна структурна перебудова галузі. Про це йшлося на нараді з керівниками підприємств енергетики Донецької області. Прем'єр-міністр виклав своє бачення ситуації у вугільній промисловості, зазначивши, що переговори з її представниками мають вестися лише поза страйками і що уряд сьогодні серйозно зайнятий шахтарськими проблемами, серед яких найактуальніша —реформування галузі. Щодо грошей, які мають надійти із бюджету цього року, Євген Марчук назвав цифру 170 трлн. крб. Окрім того, передбачено інші видатки для конкретних підприємств під конкретні бізнес-плани. Отже, Прем'єр-міністр і надалі дотримуватиметься протидотаційного варіанта забезпечення вугільної промисловості.

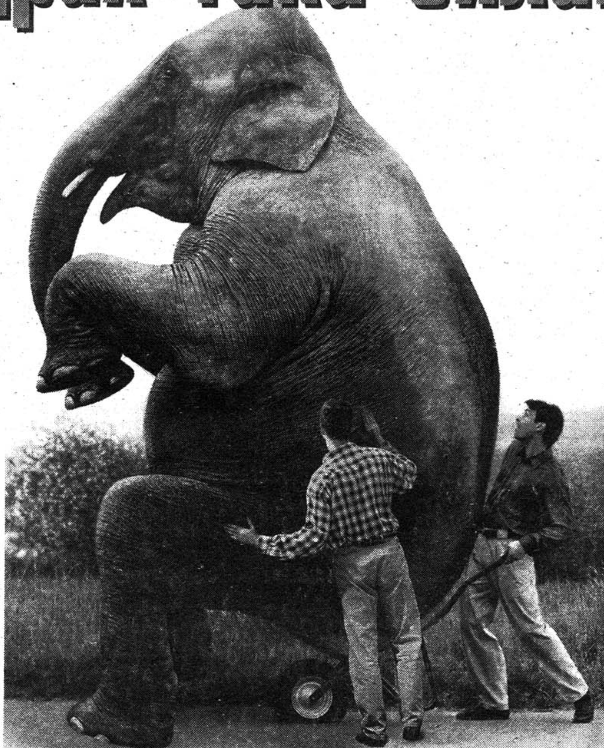
Учора ж урядова делегація на чолі з Є. Марчуком відвідала Макіївський металургійний комбінат імені Кірова, обласний протипухлинний центр, зустрілася із керівниками металургійного, машинобудівного та аграрно-промислового комплексів Донеччини, провела нараду із керівництвом області.

У надрах така сила!

Те, що в надрах України знайдено понад 200 видів корисних копалин, знає вже, мабуть, кожний школяр: даними, що тішать слух і зігрівають душу, періодично радують геологи. Ось і минулого року Держкомгеології не тільки виконав, а й перевиконав контрактні завдання з приросту запасів нафти й конденсату, природного газу, марганцевих руд.

Оцінені нові запаси вуглеводів становлять 7,6 млн. тонн умовного палива, кам'яного вугілля — 326,8 млн. тонн. Зроблено експертизу запасів ще одного родовища торфу, двох родовищ мінеральних вод і 38 — нерудної сировини (блочного каменю, піску, вапняку та ін.). Відкрито Тинівське газове і Страшевичське нафтове родовища в Західному регіоні. Геологозйомка підтвердила перспективні виявлення ще на чотирьох ділянках. Справдилася оцінка нафтогазоносності ряду родовищ Дніпровсько-Донецької западини. Тому коли вкотре десь «ненастирливо» нагадують суму нафтогазового боргу України російським експортерам палива (відповідно — 134 млн. і 922,3 млн. доларів за 1995 — початок 1996 року), саме по собі напрошується запитання: Чому ми не можемо зрушити з місця нашого «коринснокопалинного слона»?

Матеріали про використання багатств надр читайте на 6-й стор.

Та віз не тягне...

Армію буде скорочено

До кінця 1996 року планується скоротити Збройні Сили України до 330 тис. чоловік. Зараз українська армія налічує 420 тисяч.

Як повідомив на брифінгу в понеділок у Міністерстві оборони України перший заступник міністра оборони Іван Біжан, який виконує обов'язки начальника Генерального штабу Збройних Сил країни, ця цифра передбачена державною програмою реформування і розвитку Збройних Сил України.

Термін реалізації програми — 10 — 15 років. Серед іншого вона передбачає зміни співвідношення між видами і родами військ, поступову заміну військових округів оперативно-територіальним командуванням.

За словами заступника міністра, велика увага в ході реформування армії приділятиметься підготовці кадрів і реформуванню військової освіти. І. Біжан повідомив, що Міноборони має намір звернутися до Верховної Ради з проханням зменшити термін служби до 18 місяців.

Продовження теми читайте на 4-й стор. у відкритому листі офіцерів і генералів Міноборони.

Коли сильна дружба переростає у жваву торгівлю...

Міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко зустрівся у Джакарті з президентом Індонезії Сухарто. Обговорювалися перспективи співробітництва обох держав, а також питання інтеграції наших країн до міжнародних організацій.

Зазначалося, що Україна має намір відкрити своє посольство у Республіці Індонезія. Такий крок допоможе нам налагодити тісніші торгові та науково-технічні зв'язки. Плановано також підписати Угоду про економічне і технічне співробітництво між двома державами.

Геннадій Удовенко мав бесіду з міністром закордонних справ Індонезії Алі Алатасом, зустрівся з керівниками міністерств та відомств.

Мазепа «взяв» Варшаву

У Національній опері Варшави відбулася прем'єра опери Петра Чайковського «Мазепа». Головну партію виконав співак з Буковини, переможець найпрестижніших міжнародних вокальних конкурсів Андрій Шкурган, який працює тут за контрактом.

Польська публіка щиро вітала свого улюбленця з новим творчим досягненням. Кошик із синіми гладіолусами та жовтими трояндами піднесли артисту співробітники посольства України в Польщі.

Тепер талановитий співак готується взяти участь у престижних вокальних конкурсах, що мають невдовзі відбутися в Німеччині, Данії, Франції та Болгарії.

Офіційно

Остаточний варіант — до 1 березня

26 лютого Голова Верховної Ради України, співголова Конституційної комісії Олександр Мороз провів нараду з членами робочої підкомісії Конституційної комісії та представниками депутатських груп і фракцій Верховної Ради. Основна мета наради — обмін думками щодо підготовки та порядку проведення наступного засідання Конституційної комісії, яке, як відомо, відбудеться під головуванням Олександра Мороза.

Учасники наради були практично одностайними в тому, що опрацювання проекту нової Конституції в Конституційній комісії слід якнайшвидше завершувати і переходити до наступного етапу — розгляду і прийняття Основного Закону Верховною Радою України. У зв'язку з цим учасники наради висловили ряд пропозицій стосовно процедури обговорення та голосування проекту Конституції на засіданні Конституційної комісії, враховуючи наявність у проекті окремих дискусійних положень концептуального характеру.

Про деякі з них учасників наради поінформував співкоординатор робочої підкомісії Конституційної комісії, народний депутат України Володимир Буткевич.

Олександр Мороз доручив до 1 березня забезпечити членів Конституційної комісії, керівників фракцій і депутатських груп остаточним варіантом тексту проекту нової Конституції України, опрацьованого робочою підкомісією. Запропоновано також підготувати до 6 березня на наступну робочу нараду додаткові пропозиції фракцій і депутатських груп щодо процедури проведення в середині березня ц. р. засідання Конституційної комісії та прийняття нею результативних рішень.

Голова Верховної Ради підкреслив, що Конституційна комісія повинна зробити все необхідне для сприяння успішному розгляду та прийняттю нової Конституції Верховною Радою України, а не блокувати конституційний процес невиваженими рішеннями на користь якоїсь однієї позиції. Усі точки зору мають бути враховані, в тому числі меншості членів Конституційної комісії. Лише за цієї умови Верховна Рада зможе шукати компроміси і просуватися вперед у конституційному процесі.

Пріоритет — добрим стосункам

26 лютого відбулася бесіда Голови Верховної Ради України Олександра Мороза та Голови Державної Думи Російської Федерації Геннадія Селезньова. У бесіді взяли участь керівники депутатських фракцій і груп з обох сторін.

Відбувся зацікавлений, конструктивний обмін думками з питань розвитку міжпарламентських зв'язків, проблем міжнародного життя.

Верховна Рада, сказав Олександр Мороз, надає великого значення взаєминам з Держдумою Російської Федерації. Зокрема, рік тому постановою Президії ВР створено депутатську групу з міжпарламентських зв'язків із Росією. На часі встановлення тісніших контактів по лінії комісій і фракцій для розв'язання проблем двосторонніх відносин.

Стосовно нинішнього візиту до Києва, Голова Держдуми підкреслив, що відбувається він на запрошення української сторони в рамках розвитку і поглиблення парламентських зв'язків Росії та України. Наголосив також, що це має бути діловий діалог друзів, поєднаних не лише спільною історичною долею, а й геополітичними та економічними проблемами, що постали перед нашими, сусідніми, країнами. Закономірно, що Держдума віддає перевагу саме відносинам з Верховною Радою, адже існує ряд законотворчих питань, які слід вирішувати в тісному взаємозв'язку двох депутатських корпусів.

Олександр Мороз, зокрема, повідомив російську делегацію про ініціативу, висунуту ним під час недавньої зустрічі з міністром закордонних справ РФ Євгеном Примаковим, провести в Києві міжнародну конференцію з питань безпеки, миру, стабільності в Європі.

Геннадій Селезньов, як і інші члени російської делегації, підтримав ідею проведення такої конференції, відзначивши її сучасність і актуальність. Минуло 20 років з часу Конференції в Гельсінкі, підкреслив він, але мир і безпека в Європі не стали надійнішими.

Керівники фракцій і груп Держдуми та Верховної Ради висловили надію, що в ході візиту визначать основні напрямки спільних дій, обговорять наболілі питання, зроблять усе необхідне для встановлення постійних контактів між депутатами.

Погоджувати дії

26 лютого делегація Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації, яка перебуває в Києві з офіційним візитом, зустрілася з представниками депутатських груп і фракцій Верховної Ради України. Відбулася ділова, конструктивна розмова з широкого кола проблем українсько-російських відносин. Ішлося, зокрема, про важливість розвитку рівноправних міждержавних і міжпарламентських зв'язків, доцільність гармонізації законодавства обох країн, необхідність розв'язання ряду питань, які поки що негативно впливають на взаємовідносини між Україною і Росією, а також погодження дій та ініціатив у вирішенні ряду спільних для обох країн проблем.

Учасники зустрічі позитивно оцінили значення візиту делегації Державної Думи в Україну для подальшого розвитку міжпарламентських стосунків.

Прес-служба Верховної Ради України.

Олександр МОРОЗ: Нова Конституція має зв'язати різні гілки влади...

(Початок на 1-й стор.)

Незважаючи на гостроту деяких запитань, представники районного рівня одержали на них відверті відповіді.

На думку Олександра Мороза, нова Конституція України має передусім через противаги зв'язати різні гілки влади відповідальністю за долю народу, конкретної людини.

Щодо висловлювань президентської команди про те, що у Верховній Раді не розглядаються законопроекти, які мали б сприяти реформам, то учасники розмови на зустрічне питання щодо того, яких саме законів їм не вистачає у роботі, не змогли відповісти нічого конкретного. Прояснюючи картину того, що є насправді, Олександр Мороз підкреслив, що саме Верховна Рада найчастіше виступає ініціатором прийняття таких законодавчих актів. Зокрема, так було і з постановою про підтримку сільськогосподарського виробника у 1996 році під час проведення весняних польових робіт.

Відносно стосунків із Президентом України Олександр Олександрович підкреслив, що він ніколи і ніде не йшов на конфронтацію з Леонідом Кучмою, а навпаки, виступав за тісну співпрацю, яка була б на користь держави. Однак деякі засоби масової інформації, намагаючись дестабілізувати рівновагу законодавчої і виконавчої гілок влади, поширюють неправдиву інформацію. Зокрема, останній із таких прикладів — коментар виступу Олександра Мороза на конференції Соціалістичної партії України, який зробило Українське радіо. У цьому кожен може переконатися, прочитавши доповідь Олександра Мороза, яка надрукована в газетах.

Щодо запізнення із прийняттям бюджету на 1996 рік, то це вина аж ніяк не Верховної Ради. Просто раніше потрібно було його подати на розгляд парламенту.

Одне слово, відбулася зацікавлена розмова, якою, судячи з реакції залу, залишилися задоволені обидві сторони.

ФУНДАМЕНТ ДЛЯ СПІВРОБІТНИЦТВА

26 лютого ц.р. у Верховній Раді відбулася зустріч керівників і членів депутатських груп і фракцій українського парламенту з делегацією Державної Думи Російської Федерації.

Голова Держдуми Геннадій Селезньов ознайомив народних депутатів України з підсумками виборів у Росії і структурою нижньої палати російського парламенту. Потім відбувся обмін думками щодо перспектив розвитку російсько-українського співробітництва і взаємодії двох парламентів.

Координатор депутатської групи «Державність» Микола Поровський привернув увагу російських колег до проблем шестимільйонної української громади в Росії, а також незаконної діяльності як окремих політичних діячів, так і спецслужб РФ у Криму.

На жаль, зацікавленої розмови щодо перешкод, які стоять на шляху до співробітництва двох сусідніх держав, не відбулося. Російські парламентарії, ретельно обминаючи гострі кути, в які урядові структури заганяють міждержавні проблеми, більше говорили про інтереси власної держави, про переваги інтеграції в європейське співтовариство.

Звичайно, можна зробити скидку на те, що це була перша після виборів у Росії зустріч парламентаріїв двох країн.

Але, як би там не було, ця зустріч українських і російських депутатів — перший камінь у фундаменті співробітництва парламентарів двох сусідніх держав. Тим більше, що російська делегація зацікавилася ініціативою Голови Верховної Ради Олександра Мороза скликати чергову нараду з питань безпеки і співробітництва в Європі. Адже після Хельсінкі минуло понад двадцять років. А за цей час не тільки багато збігло води в європейських ріках, але помінявся й політичний ландшафт.

В.К.

Геннадій Зюганов як соціал-демократ і виразник великодержавної ідеї

Геннадій Зюганов, лідер російських комуністів і один з головних претендентів на посаду президента Російської Федерації, на прес-конференції 26 лютого ц.р. в «Українському домі» підтвердив, що за переконаннями він — соціал-демократ. Понад те, керівництво КПРФ робить усе, щоб перевести на лівоцентристські рейки і всю партію.

На його думку, чутки про те, що партія, очолювана Г. Зюгановим, виступає за переділ власності — просто велика дурниця. «Ми розуміємо, яка стрілялина в даному випадку здійметься від Смоленська до Сахаліна», — наголосив керівник партії— правонаступниці КПРС. Коментуючи свою відповідь на одне із запитань, Геннадій Зюганов водночас підкреслив: «Ми проти зведення рахунків будь з ким», — хоча й зауважив, що у «головного приватозатора Росії Анатолія Чубайса двоїться, троїться в очах від переляку».

Це ще одне підтвердження думки багатьох російських політиків і політологів, що між двома московськими бюрократичними кланами, які персоніфікуються фігурами нинішнього президента Бориса Єльцина і Геннадія Зюганова, тривають переговори щодо єдиного узгодженого кандидата на роль загальнонаціонального лідера. Та впевненість, з якою уродженець Орловщини підкреслював різницю між ним і Борисом Єльциним, свідчить, що останній, можливо, в ході передвиборчої кампанії зніме свою кандидатуру з огляду на стан здоров'я.

Окрім згаданих ідеологічних розбіжностей, а також в різному баченні права приватної власності на землю (Геннадій Зюганов відстоює навіть право продажу присадибних і дачних ділянок), лідер російських комуністів, на відміну від українських, не персоніфікує причини розпаду останньої імперії — СРСР, а вбачає в цьому об'єктивний історичний процес. Водночас (незважаючи на інтеграційну риторику) Геннадій Зюганов відстоює ідею незалежності великої Росії, російських інтересів, у тім числі в Україні. А тому заперечує, на відміну від засновника російської комуністичної партії Володимира Леніна, «право націй на самовизначення». Він наголосив, що в ролі президента не надасть можливості «суб'єктам федерації порушити територіальну цілісність Росії».

Торкаючись взаємин з Україною, лідер комуністів Росії, як у свій час прем'єр-міністр Віктор Чорномирдін, підкреслив, що у нього «дружина з України», а тому... двом державам треба також інтегруватися. Вперше, напевне, з його вуст на прес-конференції пролунало словосполучення «незалежність України», хоча він і закликав нашу державу поділитися частиною суверенітету з Росією, пообіцявши натомість «значно більше незалежності». Водночас Геннадій Зюганов і його фракція, схоже, не буде ініціювати в Держдумі Росії питання про відміну постанови Верховної Ради РФ про російський статус українського міста Севастополя, бо, мовляв, у боях під цим містом його батько втратив ногу.

Геннадій Зюганов запевнив українських журналістів, що в разі обрання президентом Росії, його політика щодо України «буде більш відкритою, більш прогнозованою, більш дружелюбною».

Лідер російських комуністів не приховував цього разу, що він і його соратники «щомісяця зустрічаються з українськими комуністами і обмінюються не лише думками, але й матеріалами».

Володимир КОРОЛЮК.

У фракціях і групах Верховної Ради

Ми мусимо вистояти

ЧИСЛЕННУ журналістську аудиторію зібрала парламентська фракція НРУ на прес-конференцію, присвячену найактуальнішим темам політичного моменту в Україні: конституційному і бюджетному процесам, зовнішній політиці держави.

Минулої суботи робоча підкомісія Конституційної комісії завершила роботу над проектом Основного Закону. Залишився технічний бік справи. Як відомо, у Верховній Раді не існує єдиної думки щодо схвалення і прийняття Конституції. Члени фракції Руху вважають, що в жодному разі не можна допустити розгляду проекту у варіантному виконанні, тобто за весь текст потрібно голосувати в одному варіанті. Не бояться рухівці і всеукраїнського референдуму: на їхню думку, народ підтримає проект Конституційної комісії.

Аналізуючи зовнішню політику держави, кожен з присутніх на прес-конференції членів фракції торкнувся «найгарячішої» теми — приїзду російської парламентської делегації. Обмін візитами парламентаріїв сусідніх країн — цілком нормальне і потрібне явище, вважають рухівці, але зовсім не нормально, коли про ці візити домовляються за лаштунками. Принаймні, два з присутніх на прес-конференції члени Президії Верховної Ради заявили, що навіть більшість їхніх колег нічого не знала про приїзд держдумівців.

Відповідаючи на запитання журналістів, представники фракції наголосили: мета приїзду російської делегації — прискорити об'єднавчі процеси (як відомо, минулого тижня не вдалося проштовхнути Україну до МПА), показати, що в комуністів немає непорозумінь. Одне слово, наслідки цього візиту ще довго відчуватимуться в українському парламенті.

Але є й позитивний момент у цій ситуації. Сьогодні і єльцинці, і зюгановці потребують підтримки України. Якщо наша держава зміло скористається з цього моменту, вона може виграти у багатьох політичних операціях. Врешті-решт, що станеться в Україні, якщо президентом Росії стане Зюганов?

— Це залежить від нас, — заспокоїв присутніх В. Чорновіл. — Просто на нас здійснюватимуть сильніший тиск. Але ми мусимо вистояти.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Пишемо нову Конституцію України

Точаться суперечки, якій бути формі правління державою — президентській чи парламентській. Тобто говоримо про надбудову, а про підмурівок не думаємо. У проекті нової Конституції України записано, що єдине джерело влади в Україні — народ, але зміст Конституції не відповідає цій тезі. Залишається осторонь проблема розвитку місцевого самоврядування, що серед найголовніших складових частин суспільного фундаменту і не менш значуще, аніж надбудова. Розвинена демократія може існувати і за президентської і за парламентської форм правління, та без місцевого самоврядування демократичної держави бути не може.

Відсутність самоврядування в Україні пов'язана передовсім із світоглядом, який склався за роки існування тоталітарної системи. Могутність і згуртованість держави визначає не надбудова, а народ — тобто можливість прояву його ініціативи знизу.

НАРОД МАЄ БУТИ ДЖЕРЕЛОМ ВЛАДИ

Зміст нового проекту Конституції свідчить про протилежне

У нас є формальні лідери, яких висувають з вузького прошарку еліти, що склалася. У системі місцевого самоврядування створюються всебічні умови для підготовки і становлення неформальних лідерів, які проявили себе в роботі з людьми. Тому місцеве самоврядування — це школа для майбутніх державних діячів і політиків. Відомо, приміром, який довгий шлях до влади пройшла лідер Великобританії М.Тетчер: десять років очолювала місцевий партійний осередок консерваторів, потім двадцять років до обрання Прем'єр-міністром завзято працювала в ряді «задньолавників» англійського парламенту.

Проте підготовка кадрів — це лише частина проблеми. Для практичного здійснення влади народу слід мати концепцію, в основу якої має бути покладено умову децентралізації влади. Для цього потрібно конституційно поділити органи влади на виборні органи місцевого самоврядування і державні. У наступних законах мають бути чітко визначені функції і повноваження цих органів.

На жаль, в Україні немає єдиної державної стратегії розвитку самоврядування. Найчастіше це пояснюється посиланнями на перехідний період і потребу становлення самої держави. Але місцеве самоврядування не обмежує повноваження державних органів, а лише доповнює. Самоврядування потрібне для структурування суспільства знизу, заповнюючи наявний сьогодні розрив між громадянином і владою. Особливо актуальна ця проблема для великих міст, де нижчий рівень влади — район, який налічує 200—300 тисяч мешканців. Така система не керована. Оскільки діяльність урядових органів практично зведено до нуля, то виконавчі органи в районах міст працюють за принципом пожежної команди. Адміністрації працюють не з людьми, а з установами. Із сказаного випливає, що народ не є джерелом влади, бо немає механізмів реалізації права народу на владу.

Безглуздо говорити про владу народу, коли Президент України Л.Кучма так визначає пріоритети: «Місцеві інтереси не мають перевищувати державні — це найголовніше. Якщо таке розуміння буде — кожний займеться своєю справою» («Урядовий кур'єр» від 23.11.95 р., стаття «Вертикаль у дії»). У загальному вигляді така теза досить небезпечна і потребує детальнішого пояснення. Завжди можна знайти привід для нехтування місцевих інтересів, обмеження прав і свобод громадян, посилаючись на державні пріоритети. Що й відбувається на практиці, наприклад, з пенсіонерами. Держава позбавляє громадян засобів до існування, забираючи останні копійки з пенсії за комунальні послуги, при цьому не несе жодної відповідальності за убогість і безправ'я.

Можна навести кілька прикладів нашого законодавства із самоврядування, які суперечать загальноприйнятим демократичним нормам.

Керівництво місцевими представницькими і виконавчими органами влади здійснюється однією особою. За такої схеми представницькі органи не можуть виконувати свої функції. Домінує виконавча влада. Таке суміщення можливе на найнижчих рівнях місцевого самоврядування при відповідних повноваженнях представницьких органів.

Сказане слід пояснити детальніше. Об'єднання керівництва представницької і виконавчої влади в одній особі призводить до того, що функції представницької влади як контрольного органу не можуть бути реалізовані. Голова Ради, він же глава виконавчого органу, робить усе, щоб депутати були обмежені в своїй діяльності і не могли здійснювати контроль за діяльністю виконавчої влади. Тому поєднання в одній особі керівництва представницької та виконавчої влади НЕПРИПУСТИМЕ. Бо порушується класична формула поділу влади — на практиці ми маємо одну, що домінує, владу — виконавчу.

Місцеві Ради народних депутатів не є органами самоврядування. І ось чому. Розробку й ухвалення місцевих законів, а також ефективний контроль за діяльністю адміністрації можуть здійснювати лише депутати, які професійно працюють. Треба переглянути обов'язки депутатів базового рівня та їхні повноваження. Доцільно, щоб вони очолювали територіальні колективи громадян, які їх обрали, і діяли на постійній основі. Підтвердженням викладеного вище можуть слугувати проблеми самоврядування в Києві.

У Конституційному договорі сказано, що держава гарантує право територіальних колективів громадян на самоврядування (ст.47). Проте... в тому самому документі (!) статті 47 і 53 суперечать одна одній. У ст. 53 кияни та севастопольці практично позбавлені права на самоврядування. Прийнята нині схема «самоврядування» в Києві, коли керівники місцевих Рад народних депутатів підпорядковані Президенту (!), а більшість народних депутатів — співробітники районних адміністрацій — найгірша з можливих схем.

Система управління на місцевому рівні, яка не має противаг, настільки недосконала, що в суспільстві даються взнаки недоліки особистостей, які стоять біля керма. Небажання використовувати досвід демократичних держав коштує нам багатьох помилок.

Виходячи з того, що проблема самоврядування стосується не лише окремого громадянина, а є проблема територіальних колективів міст і населених пунктів, а отже й держави загалом — ставлення до неї має бути відповідне. У цивілізованих країнах самоврядування становить складну систему, що поєднує різноманітні схеми з урахуванням особливостей територій. На жаль, наші уявлення про місцеве самоврядування примітивні, і це випливає з того, що в проекті нової Конституції України сучасного підходу до самоврядування не видно.

Конституція, як Закон про самоврядування держави, має відображати сучасний рівень демократії і знань про управління суспільством, інакше знову — прірва між народом і владою.

На завершення слід відзначити таке:

1. Потрібен конституційний поділ органів влади на органи місцевого самоврядування і державні органи.
2. Представницькі та виконавчі органи влади мають бути незалежні, тому керівництво цими органами має бути поділено, тобто голова Ради і глава виконавчої влади. Варіанти взаємовідносин між ними можуть бути різні, що слід відобразити в статуті територіального колективу — міста чи населеного пункту.
3. Діяльність депутатів базового рівня має здійснюватися на постійній основі. Доцільно, щоб депутат базового рівня очолював самоврядування колективу людей, які його обрали.

Віталій КОМОВ,
депутат Київради.

Життя Рад

Мар'їнка веде

«Стиль роботи виконавчих органів влади Мар'їнського району» — такою була тема обласного семінару керівників місцевих Рад і держадміністрацій Донеччини, який нещодавно провела обласна Рада і держадміністрація. Це вже не вперше керівники міст і районів області їдуть на навчання до Мар'їнки.

— Що ж приваблює ваших колег? Що ви їм показуєте, про що розповідаєте? — запитую голову Мар'їнської райради і держадміністрації В.Манька. Віктор Олексійович скромно зауважує, що якихось особливих здобутків вони не мають. Падіння економіки району вже в основному переборено, і торік колективи промислових підприємств збільшили виробництво промислової продукції на 18 відсотків. Та й на селі ситуація стабілізується. Минулого року в середньому по району зібрали 26,9 центнера зернових з гектара, 22 центнери соняха. Стабілізовано і виробництво продукції тваринництва.

Стиль роботи

Керівництво райради і райдержадміністрації настійно утверджує три його основні складові:

— вивчення та впровадження цінного досвіду господарювання в нових умовах, при цьому дотримується збереження і критична переоцінка досвіду минулого, який і досі не втратив своєї позитивної віддачі;

— ставка на досвідчені керівні кадри підприємств і господарств, допомога та сприяння їм у розкритті своїх здібностей, цілеспрямоване омолодження кадрів, пошук спеціалістів, які мислять сьогоденням, здатні взяти на себе роль лідерів у здійсненні економічних реформ;

— якомога менше популістських пристрастей і політичних інтриг, якомога більше конкретних позитивних звершень в економіці та соціальній сфері.

На першому плані — агрокомплекс

Саме тут виробляють життєво найнеобхідніші продукти. Від того, як ефективно будуть працювати трудівники села, залежить добробут населення району і країни в цілому. Щоб побороти кризові явища на селі, управлінням сільського господарства і райвиконкомом опрацьована цільова програма заходів щодо піднесення сільськогосподарського виробництва. Вона вже діє. Серед найважливіших її напрямків — реформування власності та проведення земельної реформи, підвищення урожайності ланів і продуктивності тваринництва, організація переробки сільгосппродукції, розвиток соціальної інфраструктури тощо.

— Проблему піднесення сільгоспвиробництва, — вважають мар'їнці, — не можна розв'язати сьогодні без впровадження новітніх вітчизняних і зарубіжних технологій. Тому вже минулого року укладено договори з рядом вітчизняних наукових закладів і зарубіжних фірм, які забезпечують господарства високоякісним насінням, гербіцидами, новою технікою. Що це дає, можна уявити на прикладі агрофірми імені М.Горького. Торік тут уперше вирощували картоплю за голландською технологією. Отримали врожай у чотири рази вищий, ніж за місцевим стандартом.

Людям на добро

Соціальне життя — одна з насущних проблем, над якою спільно працюють райрада і райдержадміністрація. На першому плані організація торгівлі та побутового обслуговування. Адже саме тут щоденно виявляються інтереси всього населення, кожної сім'ї. Зважаючи на це, райвиконком видав усім торговельним підприємствам ліцензії на право торгівлі, а з їх керівниками уклав договори, в яких обумовлено вимоги щодо асортименту товарів, обслуговування пільгових категорій населення — ветеранів війни і праці, інвалідів, багатодітних сімей та ін. У містах Курахове і Красногорівка за рахунок зниження торговельної надбавки на 10—15 відсотків знижено ціни на борошно, крупи, цукор, тваринницькі та інші сільгосппродукти. Значну підтримку знайшли підприємства побуту на селі, а також заклади охорони здоров'я, освіти, культури. В районі не допущено жодного випадку закриття або перепрофілювання дитячих закладів, у всіх школах забезпечено харчування учнів за дешевими цінами.

Орієнтир на досвід Рад

Районна Рада і райдержадміністрація уважно вивчають та поширюють досвід роботи міських, селищних і сільських Рад. Після обрання головою міськради М.Дяченка в місті Курахове за короткий термін уже багато зроблено для координації зусиль промислових підприємств щодо задоволення соціальних запитів громадян, значно поліпшено формування та використання місцевого бюджету. На базі виконкому цього міста було проведено семінар керівників місцевих радянських органів. За ініціативою Степнянської сільради, яку очолює Т.Шиманська, було відновлено і по-новому організовано діяльність сільської народної дружини.

Нині добровільні народні дружини вже діють в усіх селах району. Криміногенна ситуація значно поліпшилась.

Мар'їнці вчаться виживати в теперішніх нелегких умовах, і до них їдуть за наукою з численних міст і сіл Донеччини.

Володимир ЧЕРКАС.

Армія

Підвальні духи минулого

ДУХ відомого в минулому генерала Варенникова (того самого генерала, який прагнув реалізувати настанови ГКЧП в Україні) завитав у ці дні в Одесі. Конкретно — в підвалі будинку №23 по вулиці Челюскінців, де відбулися установчі збори організації, яка назвала себе «Союзом советских офицеров».

Оскільки захід особливо не рекламувався, то у цій розповіді про зібрання я змушений користуватися виключно тим, що викладено в обнародуваній заяві Одеської обласної організації Спілки офіцерів України. Так от, до того підвалу зібралося 48 членів КПРС, ВКП(б), Соціалістичної і деяких інших партій, які є військовослужбовцями запасу та у відставці. Аби все одразу стало зрозуміло, один з промовців виголосив:

— У Росії подібну організацію очолює генерал армії Варенников. А ми — загін цієї організації.

Отож, розмова велася в дусі Варенникова. Передусім — про ліквідацію незалежної Української держави шляхом відновлення СРСР. Причому, для здійснення цієї мети вирішено скористатися тими трудящими, що їх сьогодні пережевують Збройні Сили України. Полковник у відставці О. Гончаренко, приміром, наставляв присутніх: в армії, мовляв, нині все погано, отож ми, себто «ССО», повинні діяти за принципом: чим гірше — тим краще! У самому ж «ССО», що є, за задумом його засновників, військовою організацією, мають бути командир, штаб та залізна військова дисципліна.

Програмою «ССО» передбачено заходи, за якими пропонується: ліквідувати пост Президента України та його структури, припинити реформи, відновити планову соціалістичну економіку, укласти угоди про колективну безпеку Союзу РСР, відродити боєздатність та моральний дух Радянської Армії та бойові традиції Червоної Армії, повернути стару символіку, усунути з відповідальних постів партійних відступників, притягти через народний трибунал до відповідальності як державних злочинців усіх тих, хто мав відношення до створення незалежної, суверенної України.

«Зазначений союз створюється, — підкреслено в заяві, — як воєнізована структура лівих, але перш за все комуністичних партій. Це абсолютно суперечить загальновизнаним у цивілізованому демократичному суспільстві принципам політичного життя. Наявність у будь-якої партії власної військової структури є фактом антизаконним, антиконституційним і антидержавним».

Заснування «Союза советских офицеров», що складається з членів КПРС та близьких до неї партій, розцінюється Одеською обласною організацією СОУ як спроба обійти закон, який забороняє діяльність політичних партій і організацій у Збройних Силах України, і як прагнення поширити деморалізуючий вплив на армію та інші силові структури нашої держави, позбавити український народ його надійного захисту та суверенітету. І ще: «ССО» — це складова частина (загін) аналогічної організації, яка створена в Росії; отож, виходить, він представляє собою іноземну політичну організацію, що діє на території суверенної України незаконно.

Виходячи з усього цього, обласна організація СОУ звернулася до міністра юстиції України з вимогою відмовити «ССО» в праві на реєстрацію. Вона також вимагає від відповідних правоохоронних органів заборонити та розпустити«ССО» як ворожу нашій державі і народові політичну організацію.

Що ж, духам минулого нетерпеливиться. Вони не гребують ніякими провокаціями. Та, будемо сподіватися, далі затхлих підвалів дух генерала Варенникова і його нечисленних прибічників не пошириться.

Георгій ВОРОТНЮК.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Одеса.

Що треба мати на столі тим, хто хоче «тримати удар»

Бібліографія періодики України поповнилася ще одним правознавчим виданням — днями вийшло у світ перше число щомісячного господарсько-правового журналу «Предпринимательство, хозяйство и право». Видають його Спілка юристів України та Інститут держави і права НАН України, редагують — науковці-юристи (головний редактор — відомий професор права Олександр Свєтлов, заступник — викладач одного з правних вузів Києва Микола Хавронюк).

Про тематику журналу свідчить уже сама його назва, а також перші публікації під промовистими заголовками: «Як зареєструвати і перереєструвати підприємство», «Торговельна діяльність: обмеження, передбачені законодавством у зв'язку з її здійсненням, відповідальність за їх порушення», «Як «тримати удар» у бізнесі» тощо. Отже, нове видання може стати «настільною книгою» не лише правників-науковців чи практиків-юристів, а й широкого загалу господарників і підприємців.

Виходитиме журнал українською й російською мовами.

Анатолій БЕНЬ.

Кримінал

Випуск газети зірвав... «терорист»

Один з номерів вінницької молодіжної газети «Панорама» (видання обласної Ради народних депутатів) потрапив до читачів із запізненням.

Напередодні, коли газету готували до виходу у світ, у кабінеті редактора Бориса Данильченка пролунав телефонний дзвінок. Приємний жіночий голос (на думку редактора, абонентові було років 20—25) спершу уточнив прізвище співрозмовника, перевірив, чи справді він очолює колектив, а тоді, зробивши невеличку паузу, додав: у вашому приміщенні залишено вибухівку.

Редактор глянув на годинника: було 5 хвилин на 16-у. Обіцяний вибух мав статися через півгодини, але за лічені хвилини до часу Х оперативна бригада співробітників міського УМВС на чолі з начальником управління полковником Анатолієм Вороною оглянула не тільки робочі кабінети, міліціонери заглянули в кожний закапелок. Те, що шукали, — не знайшли. А все ж працівники газети на деякий час змушені були покинути приміщення. Разом з ними вирішили не спокушати долю й службовці комітету у справах преси та інформації — їх приміщення розташоване на одному поверсі з редакцією.

Борис Данильченко не пов'язує телефонну погрозу з якою-небудь гострою публікацією. «На жаль, — каже він, — ми вже маємо гіркий досвід того, як діють декотрі із незадоволених газетними публікаціями. Торік над двома репортерами «молодіжки» було вчинено фізичну розправу».

«Забави телефонних хуліганів, а вони в Вінниці непоодинокі, — каже заступник начальника міського УМВС Віктор Вікалюк, — допікають тим, що відривають працівників міліції від основної роботи. До речі, одного з таких вже вдалося затримати. Допомогла фонотека голосів, що її створено в управлінні. Міліція вживає ряд інших заходів, за допомогою яких можна буде спіймати на гарячому «терористів», схожих на того, який зірвав випуск суботнього номера «молодіжки».

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Кордон

Сховалися...

На контрольно-пропускному пункті в Ягодині прикордонники Луцького загону прикордонного контролю протягом кількох днів виявили в замаскованих схованках автобусів 27 нелегальних мігрантів. Серед них — 13 індусів, 10 громадян Шрі-Ланки і 4 — Пакистану. В пасажирських автобусах, за кермом яких були водії-греки, нелегали хотіли перетнути державний кордон України у спеціальних замаскованих схованках, виготовлених в заводських умовах. На жаль, такі випадки на цій ділянці кордону непоодинокі. Останнім часом Волинь стала своєрідним перевалочним пунктом для тих, хто незаконно хоче потрапити в країни Європи.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Із відкритого листа

генералів і офіцерів центрального апарату Міністерства оборони України

На сьогодні складаються контури принципово нової системи міжнародної безпеки в цілому та національної безпеки України зокрема.

Це істотно знижує ймовірність розв'язання великомасштабної війни та вказує на недоцільність створення і утримання у мирний час тієї чи іншої державою військових угруповань, здатних вести великомасштабні наступальні операції.

Сьогодні не маємо визначеного противника, ймовірність світової війни чи війни з усіма сусідами разом, зведено нанівець. Більш ймовірні — локальні конфлікти на окремих напрямах.

Наявний і прогнозований рівень воєнної загрози дає нам можливість мати невелике за чисельністю, але боєздатне угруповання військ (сил) для виконання завдань з недопущення агресії, а за потреби — і відбиття її.

Воєнно-політична обстановка в світі і навколо України, яка склалася на сьогодні, і прогноз її розвитку у найближчій перспективі сприятливі для проведення докорінного реформування Збройних сил України.

Другим чинником визначення напрямів та шляхів реформування Збройних сил України є аналіз сучасного їх стану.

Дедалі відчутніша диспропорція між можливостями держави та її військовою потужністю. Це породжує неспроможність достатнього фінансування, забезпечення нагальних потреб військ (особливо у пальному, одязі, запасних частинах, енергоносіях), внаслідок цього знижується бойова виучка, погіршується стан техніки та озброєння, зростає соціальна напруженість у Збройних силах.

Наприкінці 1995 року системи управління, підготовки військ, а також їх організаційно-штатна структура все ще залишалися без істотних змін з радянських часів. Є диспропорція між видами Збройних сил та родами військ, спеціальними військами у чисельності особового складу.

Усе це довело потребу розроблення та якнайшвидшому втілені радикальної Державної програми реформування та розвитку Збройних сил, кінцева мета якої: створення нової, сучасної армії, невеликої за чисельністю, мобільної, добре підготовленої і оснащеної з урахуванням принципу оборонної достатності, економічних можливостей держави та максимального використання наявної інфраструктури, запасів озброєння, техніки і майна.

Визначаються етапи реформування та розвитку Збройних сил.

На першому етапі передбачено:

прийняти нові та внести зміни й доповнення до чинних законодавчих і нормативних актів з військових питань;

розпочати перехід на нову систему управління в оперативно-стратегічній ланці.

На другому етапі передбачено розробити і втілити в життя принципово нові системи підготовки військ, комплектування Збройних сил, технічного, тилового та інших видів забезпечення військ. Розпочати перехід з'єднань тактичної ланки на нову організаційно-штатну структуру.

На третьому етапі передбачено розпочати поступове переоснащення військ більш сучасними (модернізованими) зразками озброєння і військової техніки, використання у практиці підготовки військ ефективних способів їх застосування в бою. Завершити перехід з'єднань на нову організаційно-штатну структуру.

Безперечно, значні зміни в організації Збройних сил потребують великої обережності й поміркованості в реалізації конкретних рішень на кожному етапі. Адже за реформами стоять люди. Соціальна підтримка та соціальна захищеність їх є однією з найважливіших складових майбутніх змін, запропонованих у проекті реформування армії. Саме виходячи з цього, програма розрахована на 15 років.

На сьогодні проект програми реформування вже отримав позитивні оцінки фахівців, уряду та найвищого керівництва держави. Після доопрацювання його буде запропоновано для затвердження як Державну програму.

Але без розуміння, підтримки та бажання будувати всім разом будь-яка, навіть найкраща програма може залишитися тільки на папері.

Понад 700 підписів.

Європейський Союз: на порозі XXI століття

***ЄВРОПЕЙСЬКИЙ** Союз міркує над кубиком Рубика зі страхітливою кількістю змін. Пошуки розв'язання цієї головоломки серйозно розпочнуться нинішнього року, коли представники 15 країн — членів ЄС зберуться на конституційні збори, або так звану Міжурядову конференцію.*

Ніхто не стверджує, що Міжурядова конференція 1996 року буде такою самою великою подією, як, скажімо, Конституційний конвест 1787 року у Філадельфії, що ознаменував створення Сполучених Штатів Америки. Проте це буде досить значна подія. Завдання конференції — перебудувати Європейський Союз відповідно до перспектив його розширення за рахунок країн Центральної Європи, яке найімовірніше розпочнеться на межі століть. Політичні, економічні та культурні проблеми, що виникають під час спроби звести капіталістичну Західну Європу та колишню комуністичну Центральну, — це саме той матеріал, з якого створюють історію та її героїв. Та це ще не все. Європейський Союз готується також до введення в дію валютного союзу в 1999 році. Навіть якщо невелика кількість країн з розвиненою економікою буде готовою до створення економічного і валютного союзу (ЕВС), запровадження єдиної валюти нагадуватиме сейсмічне зрушення, бо воно означає, що ці країни делегують велику частину свого суверенітету Європейському Союзові. І, нарешті, керівники ЄС рішуче готуються до перегляду загальної аграрної політики, дорогої вартісної програми регіональної допомоги і нового пакета бюджетних пропозицій Брюсселя. Все це — передумови успішного розширення у східному напрямку.

Оскільки ці політичні питання можуть спричинити значні розбіжності, є спільна домовленість про те, що їх мають розв'язувати окремо від організаційних проблем, які будуть домінувати на порядку денному Міжурядової конференції.

Поінформовані люди готові посперечатися, що Міжурядова конференція розпочнеться в травні 1996 року до закінчення терміну головування Італії в ЄС. Першим її пунктом буде звіт так званої «групи відображення», яка складається з експертів вищого гатунку, призначених країнами — членами ЄС, Європейським Парламентом та Європейською Комісією. До їхніх завдань належить визначення недугів Маастрихтського договору і висування пропозицій щодо їх лікування з огляду на плани розширення лав Європейського Союзу до 25 країн — членів у XXI столітті.

У 1996 році від головних героїв цієї політичної драми часом очікуватимуть виходу на авансцену і розкриття своїх карт. Всі погляди звернені до Франції та Німеччини. Спільна ініціатива Парижа і Бонна може відіграти роль каталізатора, хоча, як і раніше, немає ясності в тому, наскільки президент Жак Ширак поділяє ентузіазм канцлера Гельмута Коля щодо більш тісної політичної інтеграції в Європі. Окрім традиційної франко-німецької підтримки, багато залежатиме від здатності Європейської Комісії під керівництвом голови Жака Сантера примусити всі залучені сторони поглянути на проблеми ширше і домогтися компромісу.

Перед очима постає образ велетенської головоломки-мозаїки. Робота з філігранної підгонки шматочків у певному порядку має добре йти після 1996 року і здійснюватися в той час, коли ЄС розв'язуватиме проблеми, що виникатимуть постійно, такі, як відбудова Боснії та Герцеговини або перегляд трансатлантичних альянсів.

Лідери ЄС поступово усвідомлюють: їхнє завдання — створити союз, що готовий увійти в XXI століття. Вони не можуть дозволити собі невдачу.

Лайонел БАРБЕР, кореспондент газети «Financial times» у Брюсселі для журналу «Європа» (публікується зі скороченнями).

Соцпартія — поза конкуренцією?

***ВЛАДІМІР КРШЛЯНІН**, член виконкому правлячої в СРЮ Соціалістичної партії Сербії (СПС), торік уже давав нашій газеті інтерв'ю. Нещодавно він знову побував у Києві — як гість конференції Соцпартії України.*

— Ваша партія, судячи з усього, активно співробітничає з українськими соціалістами?

— Так, співробітництво дуже плідне. Обмінюємося політичним досвідом, думками. Ми високо цінуємо позицію СПУ під час югославської кризи і ту підтримку, солідарність, яку виявляли наші колеги.

— Недавно з Югославії надійшло повідомлення, що у Бєлграді закрито незалежний телеканал «Студіо Б». Опозиція в Югославії розглядає це як наступ вашої партії на свободу слова. Як ви прокоментували б ці повідомлення?

— СПС до цього не причетна, і телеканал не закрито. Як я розумію,проблема у праві власності на нього. П'ять років тому він був незаконно зареєстрований як акціонерне товариство. Тож нещодавно суд ухвалив, що законним його власником є міська рада Бєлграда — засновник компанії.

— Чи вільна опозиція в СРЮ у висловлюванні своїх поглядів, у критиці правлячої партії?

— В інформуванні суспільства свобода у нас практично абсолютна: є багато приватних теле- і радіостанцій, кожен може видавати свою газету. Так що політичної цензури в Югославії немає.

— Восени в СРЮ — парламентські вибори. Чи реально, що СПС збереже свої нинішні позиції?

— Опитування громадської думки свідчать, що вплив нашої партії зростає, особливо після підписання дейтонських угод, скасування санкцій. Життя нормалізується, економічний потенціал збережено, і я думаю, що громадяни задоволені таким становищем.

— Чи означає це, що на майбутніх виборах СПС не буде мати серйозних конкурентів?

— На мій погляд — не буде. Є кілька правих партій, що намагаються об'єднатися, бо ж розуміють, що в іншому разі їхні шанси дуже незначні. Але такі спроби були й раніше, і вони завжди закінчувалися невдало.

Інтерв'ю взяв Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Хроніка. Факти. Події

● *Назрань*

Москва позаду, але відступати є куди

Закінчилося відведення підрозділів 58-ї армії федеральних військ із району Інгушетії неподалік від кордону з Чечнею. Підрозділи йшли до Ассіновської ущелини в напрямі до федеральної автомагістралі Ростов—Баку. Подальший маршрут руху військ поки що невідомий.

● *Душанбе*

Вкрали співголову

Уряд Таджикистану «рішуче засуджує злочинний акт» викрадення в Душанбе в суботу невідомими особами співголови від опозиції спільної погоджувальної комісії щодо додержання Тегеранської угоди про тимчасове припинення вогню та інших ворожих дій Зафара Рахманова. Цей акт спрямовано «проти вищих інтересів таджицького народу», підкреслюється в заяві МЗС республіки.

● *Вашингтон*

Перерваний політ

Один з американських приватних літаків, що опинилися над берегами Куби, дійсно порушив повітряний простір республіки, заявив високопоставлений офіційний представник США. Два літаки типу «Сесна» були збиті кубинськими ВПС після того, як засоби ППО острова зафіксували порушення повітряного простору Куби. Третій літак благополучно повернувся до Флориди. Сполучені Штати зажадали термінового засідання Ради Безпеки ООН для розгляду питання про запровадження санкцій проти Куби.

● *Тель-Авів*

Назвався терористом — іди під арешт

Палестинська поліція в секторі Газа заарештувала п'ятьох активістів ісламського руху ХАМАС після того, як цей рух узяв на себе відповідальність за два вибухи, які сталися у неділю в Ізраїлі. В результаті терактів, за останніми повідомленнями, 27 чоловік загинули та понад 80 поранені.

● *Москва*

Убивця отця

Слухання справи про вбивство священика Олександра Меня розпочалося в суді підмосковного міста Сергієва Посада. Обвинувачуваним стане перед судом Ігор Бушев, який заперечує причетність до злочину. Отець Мень був убитий 9 вересня 1990 року поблизу свого будинку в підмосковному селищі Семхоз. Знаряддя злочину не знайдено й досі.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних агентств.

Офіційно

Скільки платять чиновникам ООН?

Дані про кількість міжнародних чиновників, які служать у різноманітних закладах ООН, довгий час вважали «таємницею за сімома замками». Проте нещодавно представник генерального секретаря ООН у зв'язках з пресою Сільвана Фола навела точні цифри — 53 тисячі 589 чоловік. Зробити це її змусила серія публікацій у засобах масової інформації про можливе скорочення апарату Організації.

Сільвана Фола не дала відповіді на запитання, які кошти з 1,3 мільярда доларів щорічного бюджету ООН витрачають на утримання найбільшої у світі армії дипломатів, повідомляє ІТАР-ТАРС. Проте сказала, що підвищення зарплати службовцям на 10 відсотків, як планувалося, через брак коштів не станеться. Залишається додати, що зарплата чиновника, який посідає середню посаду в системі ООН, коливається від 80 до 100 тисяч доларів на рік. Співробітники також мають ряд привілеїв — субсидії на покриття частини орендної плати за помешкання, асигнування на утримання та навчання дітей, щорічні шеститижневі відпустки і повністю оплачувані поїздки на батьківщину двічі на рік.

За щирість серця

***РОЗПОВІДАЮТЬ** бувальщину: згідно з канадським федеральним законодавством, парламентарій зобов'язаний зачитати на сесії звернення своїх виборців, якщо під ним поставили підписи хоча б сто осіб. Так ось, наша діаспора за місяць до грудневого референдуму, який мав підтвердити незалежність України, мобілізувала свої ряди і влаштувала так, що кожного дня у сесійному залі канадського парламенту звучали вимоги визнати незалежність нової держави. Канада, власне, й зробила це однією з перших. Одразу після визнання, українська діаспора розпочала іншу справу: зібрала 2 млн. доларів і придбала для України будинок під посольство.*

Так, Україна, на жаль, сьогодні бідна. Та не невдячна. У цьому канадські українці пересвідчилися нещодавно, коли дев'ятьом із них було вручено грамоти «За щедрий внесок у розбудову посольства України в Канаді». Є потреба назвати всіх цих людей поіменно: Михайло Ільків, Степан Бобин, Іван Штепа, Дмитро Пустяк, Павло Желем, Володимир Мушка, Юлія та Іван Войчишини та Орест Новаківський.

Юлія Войчишина, до речі, співпрацює з нашою газетою і люб'язно надіслала нам це повідомлення. Грамоти виготовлено фірмою «Кенедієн бенк ноут лімітед» ще в грудні минулого року на бажання тодішнього Надзвичайного та Повноважного Посла України Віктора Батюка. Це та сама фірма, що видрукувала для нашої держави гривні.

Нагородили грамотами не стільки за фінансовий внесок, скільки за конкретну допомогу в перебудові нового будинку посольства. Ремонт планують закінчити у середині травня.

Наталя РІЗНИК.

Академіки «тиснуть на газ»,

щоб витягти країну з пастки паливного імпорту

За даними Української нафтогазової академії (УНГА), власна забезпеченість нафтою і конденсатом становить у нас лише 10 відсотків, а газом — 25.

Можна багато говорити про енергетичну залежність від сусідів, котрі диктують нам форму економічної поведінки, можна, відбігавши ноги, шукати злодіїв і шкідників у своєму домі. Проте не можна не визнавати таких фактів: зменшення рівня видобутку нафти й газу в Україні багато в чому зумовлене вкрай нераціональною експлуатацією наявних родовищ. Понад 70 відсотків корисних копалин залишаються у надрах.

Нерозвідані ресурси вуглеводнів становлять понад 5 млрд. тонн умовного палива, у тому числі нафти — 1136,3 млн. тонн, газу — 3873,3 млрд. кубометрів. Взяти це добро непросто, проте, знову ж таки, за розрахунками державного геологорозвідувального інституту (Львів), загальні витрати на розвідку і видобуток однієї тонни умовного палива на родовищах України в 2—2,5 раза нижчі за світові ціни.

Це непоганий шанс у спробі збільшити видобуток паливної сировини за нинішнього економічного стану в країні. Проте як не дотримувалися, так і не дотримуються визначених ще два роки тому фахівцями нафтогазової академії умов самозабезпечення України енергоносіями. А слід оволодівати новими напрямами пошуку, у тому числі на акваторіях морів, вводити в дію рентабельні родовища, що їх не експлуатують з різних причин, розробляти власні ефективні технології видобутку, не гордувати зарубіжним досвідом, який нам підходить, щосили підтримувати і розвивати виробництво техніки та обладнання для пошуковців, бурильників, надаючи «зелену вулицю» цікавим, економічно вигідним проектам.

Потужна переробна база — безумовний плюс. Проте якість переробки сировини становить менш як 60 відсотків проти 80—90 у розвинутих країнах. Отже, без реконструкції заводів не обійтися.

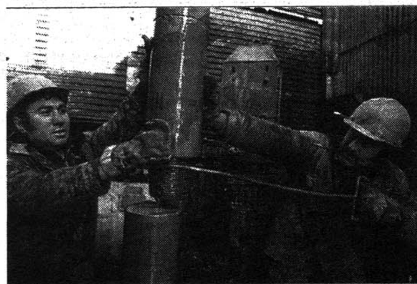
Звісно, в усьому цьому немає жодного «відкриття америки». Але й не заради констатації недоліків у роботі нафтогазового комплексу почала діяти і одержала державний статус у квітні 1993 року громадська організація — УНГА.

Українська нафтогазова академія зуміла об'єднати учених і виробничників, підприємців і чиновників. Нині її колективним членом є 29 організацій нафтогазового профілю. В одинадцяти відділах співробітничають 86 академіків і 171 член-кореспондент. Досліджуються проблемні питання геології нафти й газу, геофізичних методів досліджень, техніки і технології буріння, розробки родовищ, переробки нафти й газу, створення обладнання, механізмів, організації транспортування, зберігання палива й сировини. Прораховують економічні кроки, передбачають природоохоронні заходи.

По суті, академія бере на себе відповідальність визначати, ЩО І ЯК слід робити для поліпшення стану галузі і зменшення енергетичної залежності народного господарства від імпорту енергоресурсів.

Свої рекомендації у вигляді відповідно оформлених матеріалів науково-практичних конференцій УНГА надсилає на розгляд до Адміністрації Президента, в комісії Верховної Ради України, урядові. Окрім того, займається підготовкою кадрів і зміцненням навчальної бази. Один з масштабних проектів — створення і підготовка до видання «Атласу родовищ нафти й газу України».

В академії є представництво за кордоном. За його допомогою торік було організовано навчання українських фахівців у Канаді. Про роль УНГА на міжнародному рівні, що зростає, свідчить її прийняття до Міжнародного газового союзу. Члени академії мають намір взяти участь у роботі 20-го Міжнародного газового конгресу. Підготовлено матеріали з проблем і перспектив

розвитку газової промисловості України для Європейської економічної комісії Організації Об'єднаних Націй.

Проте наскільки реальні ці перспективи, коли підсумком чергових річних зборів академії на початку лютого цього року знову стало обговорення великої науково-дослідної діяльності і виробничої, яка поки їй не відповідає?.

Як зазначалося в доповіді президента УНГА академіка Мирослава Іванюти, торік робота підприємств нафтогазової промисловості частково стабілізувалася, призупинено падіння видобутку. Проте дедалі менше здійснюють пошукове, розвідувальне буріння, наслідки якого стануть відчутні вже незабаром.

Коли в країні немає коштів розвивати власний видобуток, то у її керівників має бути хоча б увага до тих пропозицій, що їх висувають члени УНГА. Про це думаєш, коли знайомишся з матеріалами зборів. До речі, на своє утримання УНГА коштів не просить, заробляє інтелектуальною працею, до того ж успішно, відрахувавши до бюджету у вигляді податків майже 800 млн. карбованців.

Думають фахівці УНГА й про створення своєї політичної партії, щоб на всіх рівнях серйозно й дійово обстоювати інтереси газовиків і нафтовиків. От з цього, певне, і складаються перспективи, в основі яких — високий рівень професіоналізму і знань.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

З «ресурсної труби» поки що — лише обіцянки

Останнім часом Держкомгеології передав у промислове освоєння 6 родовищ вуглеводнів з первісними запасами 15,32 млн. тонн умовного палива, вугільне родовище (292,8 млн. тонн), 10 родовищ сапропелю (3,9 млн. тонн), 14 — будівельних матеріалів. Готові до експлуатації 11 продуктивних свердловин з добовим дебітом природного газу 0,91 млн. кубометрів і нафти з конденсатом — 165 тонн.

Безперечним досягненням, відзначеним і на колегії Комітету з геології і використання надр, стало передання в освоєння одного з найбільших, Новокостянтинівського, родовищ урану. В енергетичному еквіваленті річне відновлення видобутої на цьому руднику сировини дорівнює кільком десяткам мільйонів тонн вугілля.

Уперше оцінено промислові запаси й розроблено технологію видобутку фосфоритів для виробництва концентрованих добрив. А на черзі — кольорові, рідкісні, благородні метали. Підраховано прогнозні ресурси свинцю, цинку. Є добрі геологічні результати пошукових робіт на самородну мідь.

Казати про промисловий видобуток ще рано, але на тлі загальної перспективи та значущості для вітчизняної промисловості усієї програми «Мінерально-сировинна база України» і «мідний гріш» золотого вартий. До речі, з 12 розвіданих родовищ золота 3 — діючі. Створення цілком нової золотодобувної галузі можна було б тільки вітати, тим паче, що одна із цілей національної програми з розвитку сировинної бази — збільшення експортних можливостей країни і покриття тих самим витрат з імпорту.

Розраховуватися за енергоносії, що їх ввозять, справді можна потрібною для наших партнерів сировиною. Але для цього треба мати сировини стільки, щоб і собі, і на продаж вистачало.

А маємо поки що в надлишку тільки сподівання, обіцянки та нереалізовані плани.

Усе впирається в гроші, яких ні геологам, ні добувачам не вистачає.

За законом, геологам за розвідані запаси мають платити ті, хто розробляє родовище. На ці кошти й ведуть подальший пошук. Але через неплатоспроможність споживачів сировини та енергоносіїв не можуть розвиватися, а в результаті занепадають гірничовидобувні підприємства. Отож, якщо в планах геологів на поточний рік зазначено: прискорити в рамках наявних коштів пошук і розвідку родовищ, скажімо, металічних або неметалічних корисних копалин для тих самих гірничовидобувних підприємств, то можна собі уявити це «прискорення». Біг у мішку проблем, та й годі!

Реальною спробою вирватися з боргових пут є спільні інвестиційні проекти пошуківців і добувачів. Причому добре було б «брати» не просто гроші в обмін за надану ділянку надр, а й нові технології, гарантовані робочі місця для фахівців.

Минулого року за такими контрактами на спільне розроблення родовищ нафти, газу, вугілля, скандію, облицювального каменю, каоліну надійшло більш як 30 млн. доларів. А всього на пошук, розвідку та експлуатацію родовищ Держкомгеології видав підприємствам 381 ліцензію. Плановано провести спеціальні тендери на право розвідки та видобутку золота, нафти й газу (шельф Чорного моря), міді. Зокрема, лише «золота галузь» потребує на розвідку 250 млн. доларів і в 3—4 рази більшу суму — на освоєння. На жаль, зацікавленість вітчизняних підприємств просто не проглядається за «спинами» зарубіжних претендентів.

Залишається одне: і далі сподіватися. 381 ліцензія — не така вже й велика цифра порівняно з 20 тисячами знайдених родовищ корисних копалин України. Отже, комерціалізація програмі «Мінеральні ресурси» не загрожує. Поживемо — побачимо...

Людмила СЛАВКА.

Золота сплячка

Вислів «золота лихоманка» — американський. З'явився він у ті далекі часи, коли на Алясці відкрили великі поклади золота. Й одразу туди поїхали тисячі, десятки тисяч старателів-шукачів і видобувників дорогоцінного металу, який невдовзі потік у державну скарбницю та банки, став могутнім джерелом розвитку національної економіки.

У нас, в Україні, вже, певно, слід вживати фразеологізм «золота сплячка», який досить точно відображатиме стан розвитку вітчизняної золотодобувної промисловості.

Більш як шість років тому на Кіровоградщині геологами були відкриті родовища золота, про що неодноразово повідомляли засоби масової інформації. За певної уваги уряду до розв'язання проблеми видобутку протягом зазначеного терміну можна було б увести в дію 5 родовищ із сумарним річним видобутком металу щонайменше 10 тонн. Однак час минає, програма розроблена, але урядом не затверджена.

Десь у «верхах» нібито «витає» думка, що золото ми можемо купити, — з гіркотою мовить начальник геологорозвідувальної експедиції № 37 Борис Маліванчук. Чому ж тоді США, купівельна спроможність яких на ринку золота значно більша, ніж України, вклали в золотодобування у 1982—1991 рр. 6 мільярдів доларів? Проте й обсяги видобування збільшилися там в 11 разів: з 30,2 тонни в 1980-му до 336 тонн у 1993 році. США турбуються про стабільність своєї грошової одиниці. І ми повинні думати про наступні покоління, працювати заради стабільності економіки і держави.

І з цим важко не погодитися. Адже створення золотого запасу — не лише фундамент для введення національної валюти. Сподіватися, що її можна ввести за рахунок закордонного доларового кредиту для стабілізаційного фонду, — щонайменше ілюзія. Втілення в життя «золотої програми» сприятиме активному розвитку інфраструктури золотодобувних регіонів України: будівництву доріг, житла, шкіл, лікарень, дитячих садків та інших об'єктів соціального призначення. Це, в свою чергу, дасть можливість будівельним організаціям отримати вигідні замовлення, створить тисячі нових робочих місць. А державна скарбниця, крім дорогоцінного металу, поповниться коштами від податків та ще й немалими. Тільки Кіровоградщина зможе покращити свій бюджет майже на 5 трильйонів карбованців.

Спеціалістами ГРЕ-37 знайдені та розвідані запаси, що, як то мовиться, «на широку ногу» дозволяють налагодити промисловий видобуток. Але ж пошук і розвідку треба вести й надалі, щоб мати запаси на перспективу. Однак якраз із цим проблема. Взяти хоча б Юр'ївське родовище, розвідане геологами експедиції ще в 1993 році. Нині тут працюють дві бурові установки. Техніка давно застаріла, доводиться використовувати запчастини, котрі вже були в експлуатації. Щоб більш-менш нормально вести розвідку, потрібно ще хоча б дві установки.

Однак, за словами Маліванчука, на нинішній рік на програму «Золото України» замість потрібних 6,6 трильйона карбованців у бюджеті передбачено лише 1,5 трильйона. Це аж ніяк не прискорить темпи геологорозвідувальних робіт. Їх, з урахуванням інфляції, вистачить хіба що на ліквідацію існуючих виробничих організацій, зайнятих сьогодні пошуком і розвідкою золота та інших дорогоцінних металів.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Информация о выпуске инвестиционных сертификатов

Закрытого акционерного общества «Закрытый инвестиционный фонд «Энергия»

I. Сведения об инвестиционном фонде

1.2. Наименование Фонда:

1.2.1. Полное:

—на русском языке — Закрытое акционерное общество «Закрытый инвестиционный фонд «Энергия»;

—на украинском языке — Закрите акціонерне товариство «Закритий інвестиційний фонд «Енергія».

1.2.2. Сокращенное:

—на русском языке — ЗАО «ЗИФ «Энергия»;

—на украинском языке — ЗАТ «ЗІФ «Енергія».

1.2.3. Местонахождение Фонда: Украина, г. Харьков, ул. Пушкинская,79/2.

2. Организационно-правовая форма Фонда — закрытое акционерное общество. Тип фонда — закрытый инвестиционный Фонд.

Решение о создании Фонда принято на учредительном собрании учредителей Фонда 17 августа 1995 года (протокол № 1).

Срок деятельности Фонда — 10 лет.

II. Инвестиционная декларация

1. Наименование Фонда: Закрытое акционерное общество «Закрытый инвестиционный фонд «Энергия».

2. Закрытое акционерное общество «Закрытый инвестиционный фонд «Энергия» является закрытым инвестиционным фондом.

3. Местонахождение Фонда: Украина, г. Харьков, ул. Пушкинская,79/2.

4. Уставный фонд Закрытого акционерного общества «Закрытый инвестиционный фонд «Энергия» составляет 20 000000000 (двадцать миллиардов) карбованцев.

5. Целью деятельности Фонда является объединение материальных, финансовых и интеллектуальных ресурсов его учредителей и участников для обеспечения долгосрочного роста рыночной стоимости активов Фонда и доходности вложений, прироста инвестированных средств.

6. Предметом деятельности Фонда является осуществление исключительной деятельности в сфере совместного инвестирования в интересах и за счет учредителей и участников Фонда путем выпуска инвестиционных сертификатов и проведения коммерческой деятельности с ценными бумагами.

7. Основные направления деятельности Фонда:

Фонд осуществляет инвестирование в ценные бумаги и приобретение недвижимого имущества, долей и паев, принадлежащих государству в имуществе хозяйственных обществ в процессе приватизации, а также в облигации внутренних государственных займов, казначейские обязательства государства и иные ценные бумаги, получение доходов по которым гарантировано правительством Украины.

8. Ограничения инвестиционной деятельности фонда определяются «Положением об инвестиционных фондах и инвестиционных компаниях», утвержденным Указом Президента Украины № 55/94 от 19.02.1994 г. и Указом Президента Украины «О внесении изменений и дополнений в Положение об инвестиционных фондах и инвестиционных компаниях» № 265/95 от 28.03.1995 г., действующим законодательством.

8.1. Фонд не имеет права:

—выпускать облигации и векселя;

—иметь в своих активах более 10 процентов ценных бумаг одного эмитента, кроме случая, предусмотренного п.8.2. настоящей декларации и инвестировать свыше 5 процентов своих активов в ценные бумаги одного эмитента, кроме инвестирования в облигации внутренних государственных займов, казначейские обязательства государства и иные ценные бумаги, получение доходов по которым гарантировано правительством Украины;

—держать в ценных бумагах менее 70 процентов активов Фонда;

—покупать инвестиционные сертификаты другого инвестиционного Фонда или компании;

—заниматься представительской деятельностью с приватизационными бумагами;

—брать банковский кредит;

—осуществлять инвестиции в ценные бумаги, эмитентом которых является афилированное лицо Фонда;

—выдавать имущественные гарантии, обеспеченные имуществом Фонда для третьих лиц, заключать залоговые договоры;

—приобретать ценные бумаги полных и командитных обществ.

8.2. Фонд имеет право держать в своих активах до 25 процентов ценных бумаг одного эмитента при условии их приобретения за приватизационные бумаги.

9. Эмиссия инвестиционных сертификатов осуществляется Фондом на общую сумму 300 000 000 000 (триста миллиардов) карбованцев в количестве 600 000 (шестьсот тысяч) штук. Номинальная стоимость инвестиционного сертификата — 500 000 (пятьсот тысяч) карбованцев.

Категория инвестиционных сертификатов Фонда — на предъявителя.

10. Участнику Фонда может выдаваться сертификат на суммарную стоимость приобретенных им инвестиционных сертификатов.

11. Порядок продажи инвестиционных сертификатов Фонда.

Продажу инвестиционных сертификатов Фонда организует инвестиционный управляющий Фонда. Для этого он может привлекать агентов по распространению инвестиционных сертификатов Фонда.

Продажа инвестиционных сертификатов Фонда производится по адресу: г. Харьков, ул. Пушкинская, 79/2.

О продаже инвестиционных сертификатов в иных местах информация публикуется дополнительно.

12. Инвестиционные сертификаты Фонда могут быть приобретены за денежные средства и приватизационные бумаги.

13. Фонд обслуживает владельцев приватизационных бумаг со следующими ограничениями:

—инвестиционные сертификаты подлежат выкупу Фондом не ранее истечения срока использования приватизационных бумаг;

—участникам Фонда не гарантируется фиксированный размер дивидендов.

14. Приватизационные бумаги, находящиеся в собственности Фонда, подлежат индексированию в случае общей индексации приватизационных бумаг.

15. Выплата дивидендов учредителям и участникам Фонда производится по итогам года с 1 мая по 1 июля.

Порядок выплаты дивидендов устанавливается общим собранием учредителей Фонда и доводится до сведения участников Фонда через средства массовой информации.

16. Инвестиционные сертификаты Фонда подлежат свободной перепродаже.

17. Инвестиционные сертификаты Фонда выкупаются Фондом по окончании срока своей деятельности по цене, равной стоимости чистых активов, в расчете на один инвестиционный сертификат. В случае, если стоимость чистых активов, в расчете на один инвестиционный сертификат, ниже его номинальной стоимости, разница участникам покрывается за счет средств учредителей.

18. Комиссионные, вознаграждения и расходы, связанные с деятельностью Фонда по совместному инвестированию, которые выплачиваются за счет средств Фонда:

—расходы, связанные с выпуском и размещением инвестиционных сертификатов;

—расходы на рекламу и публикацию информации в средствах массовой информации;

—вознаграждение инвестиционному управляющему Фонда, годовой размер которого составляет 5 процентов среднегодовой стоимости чистых активов Фонда или 10 процентов, если активы Фонда больше, чем на 50 процентов сформированы за счет приватизационных бумаг;

—вознаграждения депозитарию Фонда и Аудитору, размер которых определяется соответствующими договорами.

19. Фонд не имеет права создавать резервный и специальный фонды.

III. Данные об эмиссии инвестиционных сертификатов

Эмиссия инвестиционных сертификатов осуществляется Фондом на общую сумму 300000000000 (триста миллиардов карбованцев) в количестве 600 000 штук.

Номинальная стоимость инвестиционного сертификата -500 000 (пятьсот тысяч) карбванцев.

Категория инвестиционных сертификатов Фонда — на предъявителя.

День начала продажи — 15 ноября 1995 года.

На начало продажи размещение инвестиционных сертификатов производится по номинальной стоимости.

Максимальное количество инвестиционных сертификатов, разрешенных для приобретения одним инвесторстом — не устанавливается.

Ограничения на приобретение инвестиционных сертификатов для отдельных категорий юридических лиц — устанавливаются действующим законодательством.

IV. Перечень и результаты предыдущих эмиссий

Закрытое акционерное общество «Закрытый инвестиционный фонд «Энергия» осуществило эмиссию именных акций номинальной стоимостью 500 000 (пятьсот тысяч) карбованцев в количестве 40 000 (сорок тысяч) штук на сумму 20000000000 (двадцать миллиардов) карбованцев.

Выпуск акций зарегистрирован финансовым управлением Харьковского облисполкома, свидетельство о регистрации ценных бумаг № 207/1/95 от 13 октября 1995 года.

Акции оплачены учредителями Фонда по номинальной стоимости полностью.

Предыдущих эмиссий инвестиционных сертификатов Фонд не производил.

V. Сведения об учредителях

Учредителями Фонда являются:

1. Акционерное общество «СТАНК» — г. Харьков, ул. Пушкинская, 79/2. Владеет долей в уставном фонде в размере 50 процентов.

2. Общество с дополнительной ответственностью «СТАНК-ИНВЕСТ» — г. Харьков, ул. Пушкинская,79/2. Владеет долей в уставном фонде в размере 50 процентов.

В уставных фондах учредителей доли государственного имущества нет.

VI. Органы управления

Общее собрание учредителей Фонда.

Президент Фонда — Зотов Владислав Альфредович.

Доли в уставном фонде Фонда не имеет.

Наблюдательный совет:

Председатель наблюдательного совета — Шекшуев Алексей Яковлевич — профессор кафедры менеджмента и экономики Харьковского гуманитарного института «Народная украинская Академия».

Члены наблюдательного совета:

Ильинский Петр Степанович — доцент кафедры экономики, бизнеса и маркетинга ХГТУСХ;

Гребень Андрей Маркович — пенсионер, предыдущая должность — директор СКТБ ПЭ «Потенциал».

Члены наблюдательного совета доли в уставном фонде Фонда не имеют.

VII. Перечень афилированных лиц

Афилированными лицами Фонда являются:

учредители фонда — Акционерное общество «СТАНК» и Общество с дополнительной ответственностью «СТАНК-ИНВЕСТ».

Инвестиционный управляющий Фонда — Общество с ограниченной ответственностью «Финарт-С».

Афилированными лицами Фонда также являются участники Фонда, владеющие не менее чем 25 процентами инвестиционных сертификатов.

VIII. Сведения об инвестиционном управляющем

Инвестиционным управляющим Фонда является Общество с ограниченной ответственностью «Финарт-С» (г. Харьков, ул. Пушкинская, 79/2.).

Договор об управлении активами Фонда № 1 от 03.10.1995 г.

Свидетельство о государственной регистрации № 23149199 от 20.02.1995 г.

Банковские реквизиты: р/с 002467014 в ХАК «Зембанк», МФО 351652.

Учредители: ОДО «СТАНК-ИНВЕСТ», ООО «Финансовый союз», АО «Станк».

Разрешение Министерства финансов Украины на осуществление деятельности по выпуску и обращению ценных бумаг № 644 от 12.05.1995 г.

Общество с ограниченной ответственностью «Финарт-С» не является учредителем Фонда и не контролирует иные юридические лица.

Обществом с ограниченной ответственностью «Финарт-С» заключен договор об управлении активами закрытого акционерного общества «Закрытый инвестиционный фонд «Станк-Инвест».

IX. Сведения о депозитарии

Депозитарием Фонда является Харьковский акционерный коммерческий «Земельный банк».

Депозитный договор № 2 от 03.10.1995 г.

Свидетельство о государственной регистрации банка № 61 от 29.10.1991 г.

Разрешение Министерства финансов № 117 от 25.05.1995 г. на осуществление деятельности в качестве депозитария инвестиционного фонда или инвестиционной компании.

Банковские реквизиты: р/с 700161196 в ОПЕРУ ХОУ НБУ, МФО 351447.

Учредители и их доли в уставном фонде: Акционерное общество «Титан» —21.4%, арендное предприятие Харьковский машиностроительный завод «Красный октябрь» — 16.04.%, арендное предприятие Запорожский электромеханический завод — 10.7%, арендное производственно-торговое предприятие Харьковская трикотажная фабрика «Динамо» — 10.7%, малое предприятие «Тек-Аут» — 8%, акционерная страховая компания «НСН» — 7.46%, Производственно-коммерческая фирма ЛТД «Блок-93» — 6.4%, прочие (доли менее 5% уставного фонда) — 19.3%.

Харьковским акционерным коммерческим «Земельным банком» заключен депозитный договор с Закрытым акционерным обществом «Закрытый инвестиционный фонд «Станк-Инвест».

X. Права владельцев инвестиционных сертификатов

Владельцы инвестиционных сертификатов имеют право на получение дивидендов, свободно распоряжаться инвестиционными сертификатами, иные права, предусмотренные действующим законодательством.

XI. Сведения об аудиторе

Аудитором Фонда является Аудиторская фирма «Гудвилл» (г. Харьков, ул. Пушкинская,79/2). Лицензия — серия АБ № 000320 от 11 октября 1994 г.

Договор № 3 от 03.10.1995 г.

Арбитражный суд Харьковской области (310002, Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело о банкротстве птицесовхоза «Курганский».

Юридический адрес: 310824, Харьковская область, Балаклейский район, с. Пятигорское, р/с 000406419 в Балаклейском отделении Агропромбанка, Балаклея Харьковской области, МФО 351038.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Специи в любом количестве со склада в Киеве:

- Перец черный горошек (25 г) .... 20 500 крб./шт.
- Перец черный молотый (25 г) .... 20 500 крб./шт.
- Перец душистый (25 г) .... 18 500 крб./шт.
- Гвоздика (20 г) .... 10 300 крб./шт.
- Корица молотая (25 г) .... 20 500 крб./шт.
- Ванильный сахар (10 г) .... 5 200 крб./ шт.
- Лимонная кислота (25 г) .... 15 400 крб. /шт.
- Желатин (25 г) .... 61 000 крб. /шт.

Возможна доставка по Украине.

Тел. (044) 462-57-69, 462-57-68, 462-51-41
Мелкооптовая торговля (044) 462-51-40
Представительство в г. Львове (0322) 42-14-61

Реализуем индийские товары:
стиральный порошок,
зубную пасту,
крем для бритья.

Телефоны:

в Киеве (044) 244-09-81
(044) 244-09-82
(044) 277-35-00
в Днепропетровске (0562) 42-38-84
в Херсоне (0552) 54-91-93

Реклама в газете «Голос Украины», тел. 441-89-34, факс 449-85-62.

У номер

● *Чернігів*

Загубився ключик...

Збори інтелігенції Бобровицького району мало не перетворилися на мітинг поблизу приміщення міськради. А все тому, що голова Ради Станіслав Соболь, якого запросили на зібрання, не просто знехтував важливий захід, а й не подбав, щоб у погоджений час відкрили адміністративне приміщення, де мали відбутися збори.

Ключі після нервових пошуків усе ж було знайдено. Збори інтелігенції попри все відбулися. Змерзлі педагоги, лікарі зігрілися в розмові-дискусії про наболіле, про шляхи відродження культури та мови.

● *Кіровоград*

Малі, та завзяті

Малу академію наук організовано на базі обласної школи мистецтв для талановитих учнів Кіровоградщини. У ній навчатимуться двісті п'ятдесят старшокласників області — переможці конкурсів, олімпіад, обдаровані гуртківці позашкільних закладів. На думку начальника обласного управління освіти Олександра Домаранського, академія стане надійним джерелом для поповнення вузів країни талановитими випускниками — майбутніми науковцями. Днями на конференції затверджено статут і положення Малої академії, обрано її президента — ректора Кіровоградського педінституту імені Винниченка Олега Полярушa.

● *Полтава*

Зовсім не першоквітневий жарт

З першого квітня у Полтаві впроваджується оплата за внутріміські телефонні розмови. У місцевому виробничо- технічному вузлі зв'язку ведеться монтаж комп'ютерної системи контролю, яка здатна утримувати в пам'яті не лише номер абонента, а й скільки і з ким він розмовляв. Вартість хвилини розмови ще не визначена. Нинішня стартова ціна — 211 купонів. Щоправда, той, хто вкладатиметься у 15 секунд, гроші не платитиме. Зв'язківці намагаються переконати, що це зовсім не чергове підвищення цін, швидше — засіб економії.

Що ж, доживемо до першого квітня — побачимо...

● *Тернопіль*

Допомога з України

Торік кілька автомашин гуманітарної допомоги з харчовими продуктами, одягом та підручниками для шкіл українських громад було відправлено з Тернопільщини у Сербію та Хорватію. Влітку на запрошення обласної адміністрації та дирекції ВО «Текстерно» до Тернополя на відпочинок приїхало більш як 40 боснійських дітей.

А нещодавно руку допомоги югославському місту Бор простягнула мерія Хмельницького. З центру Поділля на Балкани вирушив «КамАЗ» з борошном, крупами, цукром. Як запевнив мер міста Михайло Чекман, такі акції планують і на майбутнє, бо між меріями обох міст склалися тісні стосунки.

● *Житомир*

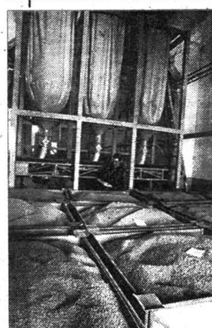
Приборкувачам атома

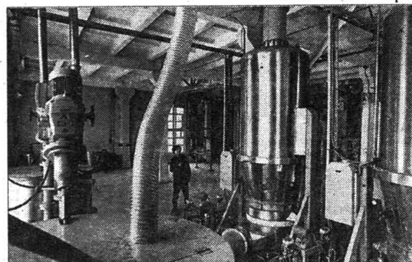
Там, де в Житомирі вулиця Героїв Чорнобиля зливається з магістраллю, що веде до північних, уражених радіацією, районів, до десятої річниці сумної події буде споруджено пам'ятний знак жертвам Чорнобиля, проект якого було визнано найкращим на конкурсі. Вшановуючи тих, хто заплатив життям за приборкання розбурханого атома, водночас вирішено приділити особливу увагу чорнобильцям, які втратили здоров'я, стали інвалідами, та їхнім сім'ям, що зазнали непоправних втрат. За розпорядженням облдержадміністрації в банку відкрито спеціальний рахунок для добровільних пожертвувань. Для його поповнення окремі трудові колективи вже прийняли рішення провести суботники.

Вітчизняний стиль

З таким насінням можна й у поле

ДВІСТІ тисяч посівних одиниць (посівна одиниця — 100 тисяч насінин) інкрустованого і частково дражованого насіння цукрових буряків підготує до початку весняних робіт підприємство «Унісем» при Вінницькому насінневому заводі. За всіма параметрами насіння відповідає світовим стандартам.

Вінницький насінневий завод — ровесник нашого століття. Будувала його німецька фірма «КВС» — тодішній лідер у насінництві. Повернення через десятиріччя до Вінниці відомої фірми увінчалося створенням при заводі спільного українсько-німецького підприємства «Унісем». Фірма за участі вінничан встановила сучасне обладнання, допомогла освоїти новітню технологію підготовки насіння.

З лютого завод почав працювати чітко і ритмічно. Спаковане насіння цукрових буряків фірми «КВС» відвантажується «цукровим» регіонам України. За необхідності є можливість встановити додаткове обладнання і наростити потужності для випуску 2 мільйонів посівних одиниць, що забезпечить потребу бурякосіючих господарств країни, повідомляє Укрінформ.

На знімках: відділення інкрустації та дражування насіння підприємства; у контейнерах насіння, готове до сівби.

Передвесняні тривоги

Ти машина, ти железна...

ПО-СВОЄМУ перeінакшили популярну в минулому пісню «Ти машина, ти железна, куди милого завезла?» в одному з господарств Кілійського району на Одещині. Там вона лунає вже так: «Ти машина, ти железна, у старці ти нас завезла...».

— Так, у старці, — сумно констатує начальник райсільгоспуправління Дмитро Гречкосій. — Де це видано, аби палець до гусениці трактора за ціною рівнявся 500 літрам молока чи півтори тонні помідорів? Де ж набрати коштів, щоб відремонтувати до весняних польових робіт техніку?

Йому вторить Володимир Погорєлов, директор радгоспу «Степовий», але вже із сусідньої Миколаївської області:

— Хіба ж це справедливо, що за колесо до автомобіля мусимо віддавати тонну пшениці, а за трактор — 150 голів великої рогатої худоби або 60 тонн м'яса у живій вазі? Дійшло до абсурду, так ніхто не виживе...

За таких умов — відсутність будь-якого паритету цін на сільськогосподарську та промислову продукцію — змушені готувати техніку до весни хлібороби найпівденніших областей України, які першими виводитимуть її в поле.

На обласній нараді працівників агропромислового комплексу в Миколаєві, яка відбулася на початку лютого, з тривогою йшлося про те, що навесні в роботу необхідно включити щонайменше 5200 гусеничних тракторів, а підготовлено поки що лише 3100. Не краці справи й на Одещині, де на початок лютого підготовлено тільки 66 відсотків тракторів, надто повільно готуються й плуги, культиватори, сівалки. Особливості ж нинішньої весни вже відомі: вона буде вкрай складною і напруженою, оскільки з осені більшість господарств не зуміла зорати чималі площі на зяб та пари і навесні їм треба дати раду. В обох областях майже по 300 тисяч гектарів весноранки — такого не було вже давно. Окрім весно-оранки, на таких величезних площах слід своєчасно провести і традиційні весняні роботи — закрити вологу, закультивувати, посіяти ярину. Без трактора, без відповідного інвентаря цього не зробиш. Ось і ламає голову хлібороб, що підлагодити, а що придбати. І, головне, за які кошти?

Основна ставка, звичайно, на ремонт, на реставрацію. Бо це — дешевше. Однак справи просуваються повільно. У майстернях господарств устаткування відомо яке, отож надії, передусім, на районні ремонтно-транспортні підприємства. Та немало з них, займаючись далекою від потреб сільських механізаторів комерцією, і не думають про допомогу. На Одещині, приміром, ніяк не налагодять реставрацію деталей у майстернях Фрунзівського, Татарбунарського, Ренійського, Білгород- Дністровського, Кодимського РТП. Відмовляються, по суті, від ремонту тракторів, вузлів та агрегатів у майстернях РТП навіть в Овідіополі, де запозичувався досвід реставрації запчастин та ремонту машин.

Тільки ремонтами, однак, не обійтися, потрібне й оновлення вкрай зношеного машинно-тракторного парку. На Миколаївщині й Одещині сільські товаровиробники замовили за держконтрактом сотні тракторів, комбайнів. Умови замовлень визначені постановою про забезпечення хліборобів технікою, яка прийнята Кабінетом міністрів України на початку січня. Розрахунки за трактори і комбайни вестимуться поставками продовольчого зерна й насіння державі, причому — рівномірно протягом трьох років. Звичайно, для селянина це все ж таки віддушина, яка дасть змогу хоча б частково поновити машинно-тракторний парк. Та є в селян і запитання. Чому, скажімо, ціну тонни пшениці визначено в сумі 100 доларів, коли її вартість на світовому ринку — 180 доларів? За трактор Т-150 треба буде віддати 155 тонн пшениці. Яке ж господарство таке витримає? До того ж дизельне паливо поставлятиметься по 200 — 300 доларів за тонну, а це вдвічі перевищує світові ціни. Ось вам і паритет! «Та його краще б назвати, — говорив спересердя один з керівників акціонерного товариства фермерів, — державним рекетом».

Хліб потрібний усім нам, потрібний державі. То ж чи є зараз, напередодні весни, щось нагальніше для хлібороба, чиновника районного й обласного масштабів, міністра, президента? Навряд. Та селянин — крайній. Дамо ж йому до рук знаряддя виробництва — оті самі «железні» машини, які б, однак, не в старці, а до достатку вивозили.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська — Миколаївська області.

Спорт

Хокей

Нічия з лідером

Після яскравої перемоги в попередньому турі над самарськими льотчиками київські хокеїсти приймали лідера групи Б чемпіонату МХЛ і не поступилися.

«Сокіл» (Київ) — ЦСКА (Москва). 2:2. 1:0 Кирик, 6, 1:1 Райський, 31, 2:1 Куценко, 43, 2:2 Цвєтков, 45.

Навіть уже й важко пригадати, коли це легендарний армійський клуб брав гору над незрушним для нього «Соколом». Не порушено традиції й цього разу. Цікаво, що наші земляки відкрили рахунок перебуваючи в меншості. Зробив це досвідчений захисник Володимир Кирик. І надалі росіяни перебували в ролі наздоганяючих. Зрештою, їм вдалося уникнути поразки.

Футбол

Стрімкий плин «Ворскли»

В Ужгороді завершився міжнародний турнір «Рата- Кола». У фіналі один з лідерів першої ліги полтавський клуб «Ворскла» переміг представника вищого класу — вінницьку «Ниву» — 3:0. 1:0 Коренєв, 8, 2:0 Богатир, 29, 3:0 Шарій, 47.

Що ж, полтавці цієї пори демонструють досить високий рівень гри. До речі, і в півфіналі вони легко розібралися ще з одним представником вищої ліги — тернопільською «Нивою», вигравши у неї 3:0 (голи забили Чуйченко і Шарій — два).

Вітаючи «Ворсклу» та її наставника Віктора Пожичевського, численні прихильники команди сподіваються, що у другому колі чемпіонату вона не збавлятиме темпу і в підсумку досягне мети — путівки до вищої ліги.

У поєдинку за третє місце зустрілися «Закарпаття» (Ужгород) — «Нива» (Тернопіль) — 1:1 (пенальті — 5:3).

Баскетбол

Сьогодні «битва при Плевені»

У цьому старовинному болгарському місті національна збірна України проведе черговий відбірковий матч чемпіонату Європи з баскетболу проти команди Болгарії.

Цього разу тренери нашої команди Зуарбек Хромаєв, Геннадій Защук та Владислав Пустогаров запросили таких гравців: Мурзіна, Шапталу, Савченка («Київ- Баскет»), Харченка, Приходька, Чернова, Журавльова, Яйла, Лохманчука, Молчанова («Будівельник»), Окунського («Шахтар»), Пудзирея («БІПА-Мода»).

А поки що в групі Д на чільних місцях перебувають збірні України, Туреччини та Болгарії, які після чотирьох матчів мають по три перемоги.

Українське телебачення по своєму першому каналу вестиме репортаж матчу з Плевена. Початок трансляції — о 21.40.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 372855.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311039.